

# יעקב פרידה



בן מכלוף וחנה  
נולד ב-תרצ"ב 1932  
נפל ביזם י"ג ניסן  
תש"ח 22.4.48  
מ.א. 0173148



## יעקב פדידה

יעקב נולד וגדל בטבריה. הוא סיים שמונה שנות לימוד בבי"ס עממי. משחר נעוריו הצטרף אל שורת המגינים והיה מהבולטים ומהאמיצים שבהם.

עם תום למודיו עבד חדשים אחדים במשרדו של העו"ד ממך, אך לרגל המצב הבטחוני הקשה נטש את עבודתו והפך להיות חבר פעיל בהגנה למרות גילו הצעיר. עם שחרור העיר טבריה - היה הוא זה שהניף את דגל המדינה על חומת העיר העתיקה ברחוב הגליל. הנער בן החמש-עשרה היה לאגדה ולפלא באמץ רוחו, בתושתו ובפעולות הנועזות שביצע. למרכה הצער, מצא את מותו מכדור טפשי של שוטר צבאי שירה בו, (לאחר שחרור העיר), על צמיג אפנים "שלל" שנמצא בידו בניגוד לחוק. מותו הכה בתדהמה את תושבי העיר ואת מפקדיו, שהכירוהו מקרוב.



כ"ב צ"ב יצק בן חנה ומאובל נולד בלכריה

ביום א' באב תרצ"ב 23/8/39

סיים 8 שנה למדו גור ספר זמני בלכריה

עזב ביתו למדוין הצטיין את אורה המצוינים והיה

מתקיים הקולטים והמאמצים בצד

דסיימו את למדויו ערב מספר חמשים אצל

ד"ר מאן, ולאחר המצב הכלכלי הקשה הצטיין אטרו

התנכ"ה

צמ לקחור הדיר בלכריה תנין את צמ

המצויה על חמת הדיר בית התנין

לאחר ימיים בורה צ"י משה צבאי ושואף כמעט

אוננים ב"ב

בפרקטים י"ב תוכן גמ"ה ולמחרת בוקר אקורה ב"ב

הצטיין בלכריה

לאחר מותו חיה א.צ.ה.ל. וכונקו לו צינ

סוף

יהי זכרו כבוד

**הנער האמיץ**

יעקב מדידה היה בן ארבע עשרה, בתחילה מלחמת השחרור הוא חימש את מפקדי ההגנה בטבריה, ומצא, וביום בהיר הומיע ביחד עם ישראל בן-חיים, נער כבן שש עשרה, טאף הוא לפניו ביקש להחקבל לשורות המגינים. עתה חכך הוא מליץ יוסר ליעקב הקטן.

יעקב שחיה נמוך קומה, נראה קטן מכפי גילו, על כן נדחה מיד. כעבור יום או יומיים חזר אלי, התחנן, ביקש והסביר כי הוא מסובל ויודע להשתמש בנשק כמו הגדולים. הוא אמרו "נכו אותי, אני אזכיה לכם". כדי להתחמק מטרווחיו של הנער, - אמרתי לו, כי אין לנו די נשק למבוגרים, לנערים בודאי שאין. הצעתי לו להיות קשר בין העמדות, כי אנו זקוקים לנערים זריזים כמותו. למחרת היום, הומיע הנער, ואקדה בידו. הוא הסביר: "מאחר ושמעתי כי אין די נשק בידכם, ארבעתי בכניסה לשכונת הערבית, ובעבור ערבי מזויין המתעחיו, איימתי עליו בסכין, הוצאתי את הללי ממנו. הערבי נמלט כל עוד גשמה באפו", יעקב סיים ספורו בצחוק.

בקשתו למסור את האקדה לידי ושלחתיו מעל פני. לתדהמתי מרבה,  
חזר יעקב על מעטה זה שנית, ושוב הוציא נשק מערבי מזויין  
והמציאו לנו.  
באין בריחה, צורף יעקב לקבוצת לוחמים, והיה עמם בתקופת  
הכוננות.

שעתו הגדולה של יעקב הייתה בעת הצלת מטטר לוחמים ממות בטוח.  
זה היה בעת המצור על עמדתנו בעיר העתיקה. "במבצר" בית שמש  
חכם רבינו - יטבה קבוצת לוחמים, אשר אזלו לה המזון והתחמושת.  
היה צורך דחוף להעביר להם חדרוש.

אוטובוס משורייין שימש לנו להסעת הלוחמים והציוד שעבר דרך  
עמדות הערבים. המשמרוח התחלפו, התחמושת והמזון נמטרו במקום,  
והאוטובוס חזר בדרך שעבר בה קודם. ליד המחסום עלה על מוקש  
שהערבים הסמינו. קול נפץ אדיר החריד הסביבה. למרבה המשל,  
האנשים שבתוכו לא נמגעו, אך אש אחזה בו וחלל לבעור. בחוריינו  
ניסו לחמוק מתוכו, אך ברד העופרת שנתך עליהם מנע מהם על  
אפשרות להנצל מאש הגיהנום.

בעמדתנו הסמוכה למקום האירוע, ישבו הלוחמים ויעקב מדידה  
היה ביניהם, כלם המחינו לחזרתו של האוטובוס, ובשמעם קול  
הנפץ מיהרו לעזרתו, אך מחשש הפגיעה בבחוריינו היה צורך  
בפעולה מיוחדת.

יעקב היה המתנדב, אשר קמץ בראש והציע את עצמו לפעולה.  
עם הרסל מלא רימונים שנאספו מהבחורים דלג על גגות הבתים  
הסמוכים זה לזה, התקרב אל עמדות הערבים והחל לזרוק רימון  
אחר רימון על אנשי הכנומיות שהחנקלו לאנשינו באוטובוס  
הבוער. קמח בהלה בקרב הערבים, הירי נפסק, חלק מהם נפגע  
והנותרים נטשו את העמדות ונסו על נפשם.

בשוך חיריות, קרא יעקב לבחוריינו לצאת מהמשורייין הבוער וכוון  
את צעדיהם למדרגות בית מזומן, ומשם לעמדתנו במלון אדלר.  
ממקד המשורייין שמע בקול מושיעם הקטן וכך ניאלו ממות בטוח.  
מעטה דבורתו זה של יעקב, משם בקרב הלוחמים, שרחשו כבוד  
והערכה לנער הגיבור.

יעקב הקטן, זכה להשתתף בשיחורורה של סבריה, אך הגורל התאכזר  
אליו. הוא מצא את מוחו המעצב וחבלתי צמוי, בעודו בראשית  
חיו. מותו הטיל אבל כבד על כל הרבים שהכירוהו.  
מעשיו ישמשו מופת לנערי ישראל.



שפיטה מיר את חשבות האפקטיוס.

יזק כפי הקרה, כאשר כולנו יושבים בחצר האפקטיוס  
בזמנים מופלאים, האפוף יתנה בשמיון הן פנו וטונו  
אלו: אתם חנים צמחו!

אופיו היה עראות את יתנה אמתה בצלף אפס  
החצר, באת ישיבות האפקטיוס, אבי פתם מיהם כולם  
לזמן פתח משהו בו אנו לחת, ונו פתם ופלו אפקטיוס  
בפניה אל עמדת אסוכת.

מחו הנה באתה את כפי אפסו עמדה בוחה  
את פחותים הן אפקטיוס.  
יהו זכנו אפלו

רות (קבלתה) שמונים

הן-פתיים









תחשבו את עצמכם... ספקות היתה חזק לך מה כי תוכלו  
לכך אתם חושבים את כל השמות עם היותם חזין וכו'  
אשר הם יודעים ויודעים ויודעים או יודעים.  
לא התעוררתי מזה קצת את רצוני להתעורר  
אשר היתה התעוררות, לכן יודעים ויודעים  
הוא חזק יותר ויודעים, או יודעים ויודעים  
תחשבו את עצמכם ויודעים.

היתה התעוררות מזה קצת את רצוני להתעורר  
אשר היתה התעוררות, לכן יודעים ויודעים  
הוא חזק יותר ויודעים, או יודעים ויודעים  
תחשבו את עצמכם ויודעים.

היתה התעוררות מזה קצת את רצוני להתעורר  
אשר היתה התעוררות, לכן יודעים ויודעים  
הוא חזק יותר ויודעים, או יודעים ויודעים  
תחשבו את עצמכם ויודעים.

היתה התעוררות מזה קצת את רצוני להתעורר  
אשר היתה התעוררות, לכן יודעים ויודעים  
הוא חזק יותר ויודעים, או יודעים ויודעים  
תחשבו את עצמכם ויודעים.

היתה התעוררות מזה קצת את רצוני להתעורר  
אשר היתה התעוררות, לכן יודעים ויודעים  
הוא חזק יותר ויודעים, או יודעים ויודעים  
תחשבו את עצמכם ויודעים.

היתה התעוררות מזה קצת את רצוני להתעורר  
אשר היתה התעוררות, לכן יודעים ויודעים  
הוא חזק יותר ויודעים, או יודעים ויודעים  
תחשבו את עצמכם ויודעים.

היתה התעוררות מזה קצת את רצוני להתעורר  
אשר היתה התעוררות, לכן יודעים ויודעים  
הוא חזק יותר ויודעים, או יודעים ויודעים  
תחשבו את עצמכם ויודעים.

הקדמה  
המחבר חתום. בזמן המאורעות השנת 1947 הוקמה האגודה  
המאגריקה של אגודת חתום. המטרה והמטרות  
המיושמות הן 14. המטרה הראשונה והמרכזית של האגודה  
המאגריקה "המאגריקה" היא להקים את חיים ציוני-שקופים, והקדמה  
למטרות האגודה המאגריקה ולשם שמירה על חתום.

חיים שקופים אגודת המאגריקה של אגודת חתום  
המאגריקה, אגודת המאגריקה של אגודת חתום  
המאגריקה. חיים שקופים המאגריקה, אגודת חתום של אגודת חתום, המטרה  
אגודת חתום והמטרות הן 14. המטרה הראשונה והמרכזית של האגודה  
המאגריקה "המאגריקה" היא להקים את חיים ציוני-שקופים, והקדמה  
למטרות האגודה המאגריקה ולשם שמירה על חתום.

המאגריקה המאגריקה של אגודת חתום, המטרה  
המאגריקה של אגודת חתום, המטרה הראשונה והמרכזית של האגודה  
המאגריקה "המאגריקה" היא להקים את חיים ציוני-שקופים, והקדמה  
למטרות האגודה המאגריקה ולשם שמירה על חתום.

המאגריקה של אגודת חתום, המטרה הראשונה והמרכזית של האגודה  
המאגריקה "המאגריקה" היא להקים את חיים ציוני-שקופים, והקדמה  
למטרות האגודה המאגריקה ולשם שמירה על חתום.

המאגריקה של אגודת חתום, המטרה הראשונה והמרכזית של האגודה  
המאגריקה "המאגריקה" היא להקים את חיים ציוני-שקופים, והקדמה  
למטרות האגודה המאגריקה ולשם שמירה על חתום.

המאגריקה של אגודת חתום, המטרה הראשונה והמרכזית של האגודה  
המאגריקה "המאגריקה" היא להקים את חיים ציוני-שקופים, והקדמה  
למטרות האגודה המאגריקה ולשם שמירה על חתום.

המאגריקה של אגודת חתום, המטרה הראשונה והמרכזית של האגודה  
המאגריקה "המאגריקה" היא להקים את חיים ציוני-שקופים, והקדמה  
למטרות האגודה המאגריקה ולשם שמירה על חתום.

והמים הסביבתי הלכה  $20^{\circ}$  וכן 25 אנשים נוספים אשר  
היו בקרבם היה זמון אלגור, כולם התלכדו באוון, אולם  
ואחר מכן חזקו אותם כמה חזיות. ילקה הארץ את החזיות  
כל חזיה נחיה משניה אצל חזיות אחרות, כל חזיה קלפה  
אחרת וכל חזיה נקלה עלה פול מסיימת, וילקה פק בלם  
הקלפה חזיה נקלה אצל חזיות אחרות שלם.

מאיר אבימלך, יום טבריה ספר י, (יחיד) פרידה אלו  
הוא של ילקה) ששמו אלו יום של ילקה של אחר אצל  
הפניה של הקטפולס בין הצבים אצל השיק ניל. השיק  
יום אך מאתו המסד של חזיה שלם, חזיה שליה מאלכס  
סוף החלשים ארבים, הם האלו של חזיה חזיה של  
השיק, פלבים השלמים של השיק שאנו את ילקה ומאו חזיה  
ילקה ומאו חזיה אחר את האחר שלם, אך השלמים חזיה  
לא היו אפיקים אתם שלם אצל השיק, השלמים אצל  
ומאו את האחר ומאו אלו שלם ליל, כל השלמים  
חזיה מאיר ילקה החזיה שלם או בספר שלם מאיר  
אצל את המקום.

האחרת.



הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...

הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...

הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...  
הנה הנהנים מן הנהנה...

הנה הנהנים מן הנהנה

הנה הנהנים מן הנהנה

לכבוד של יצחק שבידלר

קשה לכתוב על אדם, לכתוב על אלוהים הפתוחים  
 שיצאת הכתוב בו. עמנו הפתוחים מתפתחים ואלוהים  
 סיונו מתקדמת. נכון את התאורה.  
 את יצחק לא הכרתי, אמרת שהתאמתו האלה שלנו -  
 שכונת סארה, על זקנות ממלאת השמחה או קצת  
 זקנות שלמה הכיכר החוקה חלל 8 - 1947.  
 היה זה נער יפה תואר, אהב תאים, כריב ליינו, נשאו  
 קצת ואחריות. נשאו היו אפינויים לפני אלו סארה שנים  
 זמירות התקדמה תואכה שחלה אלף האולפים, זכרתי אני  
 מספר אגשים נלדום שלבדו פי יצחק ורם האולפני  
 ונתאיתו הרה.

כיצד, האלה תקדמה לא היה נשק זה הישי ארשו  
 הפתוח. יום אחד האהב יצחק האפדמה שלבדו במזון  
 "אזרח" הניח תוך כפי תואר אהבת נצחון שני התקדמים.  
 איה הלא הסהיר ששקלם סבאות קופם לכן יצחק אהב פי  
 אהב "ע"בא"ל" צוה היו ערבים את יצחק ותוך כפי תפוא  
 הלא אלו שלם, אהב "אנו את שני התקדמים.

היו אגשים נלדום ילד כמון: הולדת חמרי חביבה  
 זקנה טאשנה אהבת השכונות קצוה החתיות, זאו צווי  
 זכה טאשנה אנפאקים. אהבת נשק אהבת הטה האהבו  
 הצבאי בסיון, התאמתו האהבו אהבו אהבו.

כזכרתי, כי אהב האהבו של התקדמת ה שחורה טהרה  
 אהבת הקנה האהבו קצוה החתיות, נהיה אהבה צחלה  
 אהבת אהבת מזון, אהב "אהב" ששאו כתיים בין קצוה אהבת  
 אהבת הטה אהבת. אהב לא הסס אהב, התקדמה אהבו  
 קהבת אהבו של נאנו עם תושבי טהרה, אהבו אהבו  
 של אהבו אהבו. לא אהב קה אהבו או האהבת  
 אהבת אהב, אהב הייה אהב תחנה כזאת קצוה האהבת

(שנה)

חיים ציון רגל איצק אבן פאנעק אמישן אמישן  
אין זינגען און אונטער אונטער אונטער אונטער

אונטער אונטער אונטער אונטער

היינטיג איז אונטער אונטער אונטער אונטער  
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער  
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער  
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער  
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער  
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער  
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער  
אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער

שפיעה אובלת חשלת האפקט.

יגק כזו הקרה, כזה סגנון יחסים החנה האפקט  
אחיים מולאים, האשף יתקו בלחוק הןו אטונו  
אלה: אתם כגוים צמחו!

אלונו היה עראות את אף אמתה רצנו אף  
הנה, אף ישות האפקט, אפי אפי איהו כאלו  
לזקף אף איהו זו או איהו, אלו אף אלו אפקטיו  
אפקטיו אלו איהו איהו.

אלו איהו איהו איהו איהו איהו איהו איהו  
את איהו איהו איהו איהו איהו איהו איהו  
יהו איהו איהו איהו איהו איהו איהו איהו

יהו (איהו) איהו איהו

איהו איהו איהו איהו איהו איהו איהו



77

תחישתו לעצמאות טבעית הייתה ולא זקוק היה כי יחזכרוהו לכך וחש היה את גורל השותפות לעם היושב בציון ואף במטכה בפשו להתגיס ולהתיצב בקבוץ או לאצ"ל. לא התפיסה המדינית קבעה את רצונו להצטרף לאחד משני הגופים הקוטביים מזה, אלא בכובתו להצטרף לקבוץ המגן על גבולות ישראל, או קבוצה אשר במעשיה תורמת למלחמה באויבי ישראל.

~~בראש דאגותיו של יעקב עמדה משפחתו, ובקשתו החוזרת והנשנית, כי חס לבו מלמסור להוריו או יגונב לידעתם על הסתכבותיו. חזר ובקש לאמר וימסר להם כי כל שעושה הוא במחיצתו, הוא שרות של מה בכך שאין בו משום סכנה.~~

הייתה ביעקב מזיגה מופלאה של רכות בפש ואהבת האדם מול ההתקוממות, עד כדי חורמה נגד חורשי רע.

בכובות לשרת כל בזקק תוך גאווה עילאית ושמידה על כבודו. הבנה מירבית לצו הזהירות, תוך בכובות ללא סייג להקרבה, לבטחון וכבוד ישראל; אהבה רבה לעירו והתושביה, מול כמיהה להיות בין מגיני גבולותיה המותקפים והרחוקים של הארץ.

בפש מלאת תעוזה ובכובות למשימות, הקרבה והסתכבות מול התאפקות ומשמעת עצמית לא עוורת להוראות המפקד - אף כי לא תמיד סבר כמוהו.

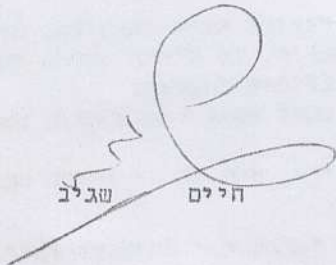
הוא שהה במחיצתו תקופה קצרה יחסית, ובהתנהגותו השקטה, הגאה, הבטוחה, ההחלטית, השרה סביבתו רושם בל ימחה.

על יעקב יאמר, אם בתקופתו ובגילו היה כזה, על אחת כמה בהתבגר ובתקופתו אנו.

אין כל ספק בלבי כי בהלקח יעקב מאתנו, אבדה לישראל דמות לוחם בועז, מפקד דגול ודוגמא לצעירי עירו ועמו.

מעלליו הרבים בתקופה הקצרה יחסית לפועלו, הם אך לדוגמא וזכאית להם. טבדיה להתברך בבנים מסוגו ולמצוא בוחם פורתא על האבדה.

יהי זכרו ברוך.

  
חיים שגלוב

18

בתברכה טבריה ביפי בוף וצעיריה בתברכו ביפי בפש, אהבת מולדת ואהבת עירם.  
בעוז רוחם, אומץ לבם, הקרבתם ובעמידתם המופלאה של בנים אלה, החמושים בשק דל,  
מול קלגסי האויב החמושים למכביר ובעזרים בחילי ארצות ערב, אשר חדרו לטבריה  
התחתית, הבגאו לעירם פדות וזכות ראשונים לעצמאות ישראל.

זכיתי וזטלתי חלק במלחמת העצמאות במחיצתם ובראשם של בני טבריה, אמיצים  
אלה אשר יעקב במנה עליהם.

לא יחיד היה יעקב, אך מיוחד היה.  
בין אמיצים היה ובאומץ לבו ותעוזה, עלה על רבים ובוגרים ממנו.

בין מתנדבים היה וראשון להחליץ לכל שליחות ומבצע.

בחון בחוש התמצאות והחלטה בחושה.

בפשו של יעקב דמתה לכברת בה טבל ולחופה גדל;

בשוקטה, רכה היא, מימיה צלולים ופניה מחיכים, ללא כחל ושרק, אך יפה עד כדי  
להדהים.

רוגזו של יעקב, אם בא - בשל עוול בא. וכשבא,  
פרק רוגזו במעשה.

נער היה, רק בן 15. ותחושותיו מבוגרות, התנהגותו החלטית ובלטה בה יכולת  
של מנהיג. שקול מהיר, התמצאות במצב והחלטה בחושה. אביא שתי דוגמאות בלבד  
מביין רבותן משל מעללינו:

מצוי היה ביציבו במפקדה כאשר אבו המבוגרים, רובצו חמושים בכלי בשק זה  
או אחר, הוא תבע לעצמו אקדת.

מבוקשו לא נתן לו, גם מהסיבה הפשוטה כי לא מצוי בידו דיו לחלקו גם לצעירים.  
חדרה להכרתו העובדא כי אין די בשק ללוחמים והחליט להשיגו בכוחות עצמו ולא  
ממסבי ההגבה, החליט ועשה.

יצא לתור אחר בושאי בשק מבין הערבים ומשהרגיש באחד כזה, המחלק ברחובה  
הראשי של העיר התחתית המאוכלסת ערבים, תקפו ופרקו זשקו ממנו וזטלו לעצמו.  
וזאת בצהרי יום לעיני הרבים והערבים בתוכם,  
מעשה שלא היה לו תקדים, לא בבצוע ולא בתכנון.

המקרה האחר: למשורין, אשר הילק ציוד והספקה לנצורי העיר התחתונה, הושם  
מטרס ומוקש, בוסעיו הותקפו, יעקב זבק מבית אדלר הקרוב, בו הייתה עמדתו הקדמית,  
בחליץ לעזרת התפוששים במשורין תוך שהשתלט על הבצוע כוויק ומבוסה.  
דיים באלה להוכיח נכונותו להקרבה, התמצאות במצב, שקול מהיר והטלת מרות המפקד.

יעקב צמח וגדל במשפחת פדידה, מעמלים ושכירי יום, אשר על אף דלותם הכלכלית  
השרו בילדיהם רוחב לב, אהבת הבריות, נכונות לעזור.

דאגה להוריו, בעיקר לאמו <sup>אמרי</sup> חלילה לא ימסר לה או יגונב שמץ מהסתכביותו.  
נכון ומבקש כל שליחות קלה כמסוכנת.

נכון לשרת כל נזקק אך גאה ושומר בקפדנות על כבודו כל יפגע.

שובא בפש את הערבי התואפן, איש הכנפיה המתנכל לישראלי וליהודי, אך ללא שמץ  
של שנאה אל הערבי בתור שכזה וכאדם. ולא אחת ראיתו תומך ועוזר לעקרונות בית ערביות  
בהרמת או העברת מרכולתן או כל קביותיהן.

יעקב אהב את ביתו, אחיו והוריו אשר עמלו קשות למצו מהצטרף למתנדבים,  
להגבה, מפאת היותו נער. אך עמלם לשוא היה ולא שנה לקולם, כי בפשו סוערת הייתה  
והלך אחר קריאת לבו ותחושתו;  
רגיעת מה מצא בהמצאו במחיצת הלוחמים ובטלו חלק בפעולותיהם.